

Sygn. akt III Ca 189/16

POSTANOWIENIE

Dnia 4 maja 2016r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Teresa Kołeczko – Waclawik

Sędziowie SO Mirella Szpyrka

SR del. Łukasz Malinowski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 4 maja 2016r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. S.

z udziałem A. B.

o podział majątku wspólnego

na skutek skargi uczestniczki o wznowienie postępowania zakończonego wydaniem prawomocnego postanowienia przez Sąd Okręgowy w Gliwicach w dniu 24 września 2015r. w sprawie o sygn. akt III Ca 948/15

postanawia :

1. **odrzuć skargę;**
2. **nie obciążyć uczestniczki kosztami postępowania skargowego.**

SR del. Łukasz Malinowski SSO Teresa Kołeczko – Waclawik SSO Mirella Szpyrka

Sygn. akt III Ca 189/16

UZASADNIENIE

Skargą złożoną w dniu 29 stycznia 2016r. A. B. wniosła o wznowienie postępowania o podział majątku wspólnego z wniosku M. S. z udziałem skarżącej, zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 24 września 2015r. przez zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku o podział majątku wspólnego nadto o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kosztów postępowania, w tym kosztów adwokackich według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że podstawę skargi stanowi wykrycie nowych dowodów o których mowa w art. 403 §2 k.p.c. a które w poprzednim postępowaniu nie były ujawnione, jako nieznanne dla skarżącej i dla niej niedostępne. Z dowodów tych skarżąca w poprzednim prawomocnie zakończonym postępowaniu nie mogła skorzystać, co jednoznacznie wynika z pisemnego oświadczenia ojca skarżącej z dnia 29 grudnia 2015r. dotyczącego dokumentacji wskazanej w punktach od 4 do 12. Dowody te przedłożono wprawdzie w toku postępowania odwoławczego, lecz Sąd Okręgowy rozpoznając apelację dopuścił się uchybienia procesowego, oddalając je jako spóźnione. Natomiast zdaniem skarżącej potrzeba powołania ich wynikała później a ona nie mogła ich powołać przed sądem pierwszej instancji. Nadto w postępowaniu nieprocesowym nie obowiązują rygory i sankcje dotyczące terminu składania wniosków dowodowych. W zakresie wykazania terminowości złożenia skargi, skarżąca podała, że o podstawie wznowienia dowiedziała się w dniu 10 grudnia 2015r., kiedy to powzięła informację jakie faktycznie zarobki uzyskiwali jej rodzice. W konsekwencji sprzecznie ustalił Sąd, że były one na tyle wysokie, że umożliwiały im czynienie darowizn na rzecz zainteresowanych podczas gdy świadczenia te były pożyczkami. Dlatego Sąd błędnie ustalił wartość majątku podlegającą podziałowi,

zaniechał prawidłowego ustalenia poczynionych przez uczestniczkę „nakładów” przez co wadliwie określił wysokość spłaty, pomimo że w skład majątku wspólnego nie wchodzi żadne składniki.

W odpowiedzi na skargę wnioskodawca M. S. wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu zarzucił, że dokumenty załączone do skargi były już przedmiotem postępowania odwoławczego. Dlatego nie można uznać, aby dokumenty te były dla skarżącej niedostępne lub aby ich nie znała. Natomiast oddalenie sprekludowanych wniosków dowodowych nie może stanowić podstawy wznowienia postępowania. Pozostałe dowody w postaci zaświadczenia Naczelnika Urzędu Skarbowego, zaświadczenia o zatrudnieniu czy pisma (...), wprowadzone datowanych w okresie po wydaniu orzeczenia, lecz skarżąca nie wskazała przeszkód, wobec których o dokumenty te nie mogła wystąpić w toku postępowania. Ostatecznie wnioskodawca zarzucił, że z oświadczenia ojca skarżącej wynika dostarczenie uczestniczkę dokumentów na początku sierpnia 2015r. W konsekwencji skarga złożona została z przekroczeniem terminu z art. 407 § 1 k.p.c.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Skargę jako złożoną po terminie i nieopartą na ustawowej podstawie, należało odrzucić.

Zgodnie z art. 407 § 1 k.p.c. skarżący może złożyć skargę o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania w trzymiesięcznym terminie liczonym od dnia dowiedzenia się przez niego o podstawie wznowienia. Zatem w sprawie termin ten należało obliczyć od dnia dowiedzenia się przez skarżącą o istnieniu dokumentów załączonych do skargi.

Trafnie podniósł wnioskodawca w odpowiedzi na skargę, że składane przez skarżącą w oparciu o art. 403 § 2 k.p.c. środki dowodowe w postaci dowodów z dokumentów można podzielić na dwie grupy. Pierwszą zawierającą dokumenty istniejące przed wydaniem w dniu 24 września 2015r. zaskarżonego postanowienia i drugą zawierającą dokumenty powstałe po tej dacie (tj. zaświadczenia Naczelnika Urzędu Skarbowego z dnia 24.12.2015r., pisma (...) z 16.12.2015r., zaświadczenia (...) S.A. z 10.12.2015r.). Rozróżnienie to jest istotne w świetle badania terminowości złożenia skargi. Pierwsza grupa dokumentów istniejących już przed wydaniem zaskarżonego postanowienia, została skarżącej wydana przez ojca na początku sierpnia 2015r. Okoliczność ta wynika jednoznacznie z pisemnego oświadczenia ojca skarżącej – W. K. z dnia 29 grudnia 2015r. Nie sposób zatem uznać, aby skarżąca o istnieniu tej grupy dowodów dowiedziała się w dniu 10 grudnia 2015r. skoro otrzymała je na początku sierpnia 2015r. Nawet przy przyjęciu, że termin z art. 407 § 1 k.p.c. rozpoczął swój bieg najwcześniej z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania, czyli w dniu 24 września 2015r. to upłynął skarżącej w zakresie pierwszej grupy dowodów stanowiących podstawę wznowienia w dniu 24 grudnia 2015r. Zatem w tym zakresie skarga o wznowienie została złożona po terminie z art. 407 § 1 k.p.c.

Druga grupa wskazanych dowodów powstałych po prawomocnym zakończeniu postępowania już z tej przyczyny nie może stanowić środków dowodowych, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu w rozumieniu art. 403 §2 k.p.c. Warunkiem tej podstawy wznowienia jest bowiem istnienie dowodów przed prawomocnym zakończeniem sprawy. Bowiem tylko w takiej sytuacji można mówić o nieskorzystaniu z nich przez stronę w toku poprzedniej sprawy. W konsekwencji skarga o wznowienie postępowania oparta na pozyskanych przez uczestniczkę dowodach powstałych już po prawomocnym zakończeniu postępowania, nie jest oparta na ustawowej podstawie wznowienia z art. 403 §2 k.p.c.

Poza wskazanymi argumentami, należy dodać, że znakomita większość dokumentów załączonych do skargi była już przedmiotem oceny w toku postępowania odwoławczego. Nie stanowią one zatem nowych dowodów w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. Natomiast uznania tych dowodów za spóźnione w oparciu o art. 381 k.p.c. przez Sąd Odwoławczy rozpoznający apelację i w konsekwencji ich oddalenia, nie można podważać w ramach skargi o wznowienie postępowania. Wszak nie taka jest funkcja tego środka zaskarżenia. Nie służy on kontroli orzeczeń wydawanych w postępowaniu odwoławczym, a jedynie daje możliwość uchylecia prawomocnego orzeczenia sądu i ponownego rozpoznania sprawy wskutek zaistnienia nadzwyczajnych przyczyn wymienionych w ustawie. Takich jednakże ustawowych podstaw wznowienia skarga nie zawierała.

Mając na uwadze wskazane argumenty, Sąd Odwoławczy uznał skargę za częściowo spóźnioną a także nieopartą na ustawowej podstawie wznowienia co skutkowało jej odrzuceniem na zasadzie art. 410 § 1 k.p.c. Z mocy art. 102 k.p.c. Sąd Odwoławczy nie obciążył skarżącej kosztami postępowania, zważywszy na charakter sprawy oraz trudną sytuację majątkową skarżącej wynikającą z oświadczenia majątkowego złożonego w postępowaniu międzyinstancyjnym.

SSR del. Łukasz Malinowski SSO Teresa Kołeczko – Waclawik SSO Mirella Szpyrka